

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/470/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5108218787
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5108218787.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľiek v rade 1/ H. W., nar. X. X. XXXX, bytom E. V. XX, XXXX U., Belgicko, v rade 2/ J. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XX, XXXX Z., Belgicko, v rade 3/ J. F., nar. XX. X. XXXX, bytom S. XX, XXXX A., Belgicko, zastúpených JUDr. Lenkou Senčákovou, H. L. X, R. proti odporkyni J. N., nar. XX. X. XXXX, bytom Y. XX, P. - I. F., zastúpenej JUDr. Tatianou Polkovou, advokátkou, Y. I. XXX/XX, P., v konaní o zdržanie sa neoprávnených zásahov do vlastníckeho práva, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu v Žiline, č.k. 6C/152/2008-337 zo dňa 3. júla 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrhu navrhovateľiek vyhovel a uložil odporkyni povinnosť zdržať sa zásahov do vlastníckeho práva k parcele KN-C 1754/2,
z r u š u j e a v tejto časti mu vec v r a c i a na ďalšie konanie.

V ostatných častiach, odvolaním nenapadnutých, p o n e c h á v a rozsudok prvostupňového súdu nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd v Žiline uložil odporkyni povinnosť zdržať sa zásahov do vlastníckeho práva navrhovateľiek k pozemku - parcela KN-C 1754/2 zastavané plochy a nádvoria o výmere 329 m², nachádzajúceho sa v katastrálnom území P., evidovaného na LV XXXX, vedeného Správou katastra Žilina formou vstupovania a vchádzania motorovým vozidlom, parkovania a umiestňovania reklamného pútača, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh navrhovateľiek zamietol a konanie o časti určenia neexistencie vecného bremena zastavil. Rozhodnutie o trovách konania vyhradil samostatnému rozhodnutiu, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Svoje rozhodnutie vo vyhovujúcej časti odôvodnil ust. § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď z vykonaného dokazovania mal preukázané, že odporkyňa svojím konaním zasahuje do vlastníckeho práva navrhovateľiek spôsobom, ako ho popísal vo výrokovej časti rozsudku. Zo svedeckých výpovedí jednoznačne vyplynulo, že odporkyňa vchádza svojím motorovým vozidlom na sporný pozemok vo vlastníctve navrhovateľiek. Jediný svedok N. E. vo svojej výpovedi spochybnil konanie odporkyne, keď uviedol, že odporkyňa osobne nešoféruje, vždy bola dovezená dcérou alebo svojím manželom, pričom dôveryhodnosť tohto svedka sa súdu javila do istej miery pochybná, lebo tento svedok mal na základe plnomocenstva od navrhovateľiek spravovať akékoľvek záležitosti, vrátane neoprávneného užívania dotknutého pozemku. Čo sa týka namietaného konania odporkyne spočívajúceho v umiestňovaní reklamného pútača na dotknutom pozemku, súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že aj k takémuto konania zo strany odporkyne už došlo. Uvedený záver vyvodil aj napriek skutkovým zisteniam na ohliadke na mieste samom, kedy prenosný reklamný pútač odporkyne bol umiestnený s najväčšou pravdepodobnosťou na pozemku KN-C 1754/8 vo vlastníctve odporkyne a jej manžela. Uvedené vyplýva z obrazových snímok vyhotovených na ohliadke. Na týchto snímkach je zjavne vidieť, že reklamný pútač je pútačom svadobného salónu HELLA, teda prevádzky odporkyne a je umiestnený vedľa priečelia administratívnej budovy postavenej na parcele KN-C 1754/8.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odporkyňa. Žiadala rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti zmeniť, návrh navrhovateľiek zamietnuť dôvodiac tým, že z jej strany nedochádza k žiadnemu zásahu do vlastníckeho práva navrhovateľiek. Prvostupňový súd vôbec neskúmal, či je možné, aby spôsobom, aký je popísaný vo výrokovvej časti, mohla zasiahnuť do vlastníckeho práva navrhovateľiek, keď nie je vlastníčkou motorového vozidla, ani držiteľkou vodičského oprávnenia. Taktiež nikdy osobne neumiestnila žiadnu vec na pozemok navrhovateľiek - „reklamný pútač“ ani taký úmysel nemá. Označovať niekoľkokocentimetrovú tabuľku za reklamný pútač je prehnané. Ak by ona postupovala rovnako šikanóznym spôsobom ako navrhovateľky, tak úplne znemožní navrhovateľkám a ich nájomníkom prístup k spornej nehnuteľnosti, pretože je spoluvlastníčkou pozemku, cez ktorý musí každý ďalší vlastník ostatných pozemkov prechádzať, aby sa dostal na svoj pozemok, vrátane sporného pozemku.

Navrhovateľky prostredníctvom svojej právnej zástupkyne žiadali rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdiť. Svedkovia vypočutí v konaní jednoznačne potvrdili, že na spornej parcele je parkované vozidlo odporkyne a okrem nej tam parkujú aj jej zamestnanci. Aj pokiaľ išlo o umiestnenie reklamného pútača, samotná odporkyňa na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 21. 6. 2011, potvrdila, že reklamný pútač má vyložený pred salónom a na geometrickom pláne ukázala miesto, kam ho umiestňuje, pričom sa jednoznačne jednalo o parcelu 1754/2. V ostatnom navrhovateľky poukazovali na vyjadrenia odporkyne v priebehu prvostupňového konania, týkajúce sa existencie, resp. neexistencie vecného bremena, ktorými skutočnosťami ale už odporkyňa svoje odvolanie nedôvodila.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutej časti podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h/, f/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Ako vyplynulo z doterajšieho priebehu konania, navrhovateľky sa svojim návrhom domáhajú ochrany vlastníckeho práva v zmysle § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Vychádzajúc z tejto skutočnosti je potom potrebné prisvedčiť odporkyni, že je výlučne na navrhovateľkách, aby jednoznačným a nespochybniteľným spôsobom preukázali, že je to práve odporkyňa, ktorá neoprávnene zasahuje do ich vlastníckeho práva.

Z ústavného princípu nezávislosti súdu okrem iného vyplýva i výlučné právo súdu zväziť, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná a ktoré nie, i to, akým spôsobom hodnotí vykonané dokazovanie. Zákon nepredpisuje, ani predpisovať nemôže, zásady, z ktorých by mal súd vychádzať pri hodnotení dôkazov, ale z dôvodov rozhodnutia musí byť zrejmé, akými úvahami sa súd riadil pri hodnotení dôkazov, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, pričom vždy musí dbať na to, aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé.

Už z výpovede svedka N. E. vyplynulo, že odporkyňa osobne nejazdí motorovým vozidlo a bez ohľadu na jeho pomer k účastníkom, túto závažnú skutočnosť mal prvostupňový súd v priebehu dokazovania preveriť, keď navyše i odporkyňa v odvolaní poukazuje na to, že nie je vlastníčkou žiadneho motorového vozidla a nie je ani držiteľkou vodičského oprávnenia. Zákon v ust. § 120 ods. 1 O.s.p. čiastočne prenáša i na súd zodpovednosť za výsledok konania, keď umožňuje súdu vykonať i také dôkazy, ktoré v priebehu konania nenavrhujú účastníci, pokiaľ je to potrebné na preukázanie rozhodujúcich skutočností, najmä na odstránenie rozporov vo vykonanom dokazovaní.

V ďalšom konaní bude preto povinnosťou prvostupňového súdu prostredníctvom dopravného inšpektorátu a orgánu, ktorý vedie evidenciu motorových vozidiel, zistiť, či odporkyňa je držiteľkou vodičského oprávnenia a či je vlastníčkou osobného motorového vozidla, lebo len v takomto prípade by bola spôsobilá zasiahnuť do vlastníckeho práva navrhovateľiek spôsobom, ako to vyplýva z výroku napadnutého rozhodnutia (súd na jednej strane v dôvodoch svojho rozhodnutia - č.l. 17 druhý odsek poukazuje na to, že konanie manžela odporkyne nemožno spájať s osobou navrhovateľky, pričom v tomto prípade už bližšie neskúmal, či je to skutočne odporkyňa, ktorá používaním motorového vozidla zasahuje do vlastníckeho práva navrhovateľiek).

Ak v ďalšej časti svojho rozhodnutia súd zakázal odporkyni umiestňovať reklamný pútač na spornej parcele, v tejto časti je jeho rozhodnutie nevykonateľné a aj z tohto dôvodu bolo potrebné i túto časť napadnutého rozsudku zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Účelom každého súdneho rozhodnutia je vyriešiť spor medzi účastníkmi s konečnou platnosťou tak, aby v budúcnosti nevznikli pochybnosti ohľadom prejednávanej veci. Pokiaľ teda súd pri rozhodovaní vychádzal z konkrétnych skutočností a v dôvodoch cituje konkrétny prenosný reklamný pútač, mal by byť tento v rozsudku opísaný nezameniteľným spôsobom ako vec, tak aby nevznikli pochybnosti v prípade núteného výkonu rozhodnutia, keďže odporkyňa už v priebehu odvolacieho konania spochybňuje obsah pojmu reklamný pútač.

V tomto smere je ale opäť na navrhovateľkách, aby formulovali svoj návrh takým spôsobom, aby v budúcnosti nemohlo dôjsť k zásahu do ich vlastníckeho práva formou umiestňovania reklamných predmetov na ich nehnuteľnosti, ale i to len za predpokladu, že zo strany odporkyne skutočne k takýmto zásahom dochádza, čo musí byť v konaní taktiež nespochybniteľným spôsobom preukázané.

V ostatných častiach, pokiaľ bol návrh navrhovateľiek vo zvyšku zamietnutý a konanie zastavené, odvolaním nenapadnutých, zostáva rozsudok prvostupňového súdu nedotknutý.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.